

zu पुरातत्पे PAT. in Ind. St. 5, 163, N. 3.

अथवा (अथ + वा) n. das Heute und Morgen PANÉAT. Br. 9, 4, 19.

अथवां न. dass. TS. 3, 1, 2, 2.

अनि 2) Bez. der Zahl sieben (vgl. कुलपर्वत) WEBER, GJOT. 101, 2.

अद्रिका MBH. 1, 2388. fgg.

अद्रिक्ष्वर्लम् s. u. बर्हस्.

अद्रुक्ष्व यो auch SV.; beide Ausgg. des RV. dagegen lesen अद्रुक्षाणो. was auf अद्रुक्षाणा (3. अ+कृ०, partic. von 1. कृ०) mit derselben Bed. zurückgehen würde.

अद्रोघ lies arglos, nicht übelwollend und weiter unten ohne Gefährde st. zuverlässig. Hiernach ist auch u. अद्रोघवाच् und अद्रोघावित die Uebersetzung zu ändern.

अद्रोहु अद्रोहा मत्तिणा त्रतम् Spr. 4495. अद्रोहसमयं करुं sich verpflichten dem Andern kein Leid anzuthun. Urfehde schüren Spr. 1378.

3433. 3434 (auch die neuere Ausg. अद्रोहु स०).

अद्वय m. Abkürzung von अद्वयानन्द HALL 6. — n. Nichtdualismus. Monismus (in der Philosophie): °स्वद्वयकथन Verz. d. Oxf. H. 247, b, 2 v. u.

अद्वयतार्ग (अ० + ता०) N. einer Upanishad Ind. St. 3, 323.

अद्वयवादिन् lies अद्वय + वा०.

अद्वयानन्द, vollständig °भगवत्पाद HALL 6. An der angeführten Stelle VEDĀNTAS. 1, 5 (Allah. No. 2) zugleich adj. eine Wonne über die monistische Anschauung empfindend.

अद्विज m. ein Brahmane, der seiner Kaste verlustig gegangen ist, weil er das heilige Feuer ausgehen liess. HALĀJ. 2, 249.

अद्वेषम् Z. 4 lies अध्य st. अध.

1. अद्वैत n. Nichtdualismus. Monismus (in der Philosophie) WILSON. Sel. Works 2, 97.

2. अद्वैत 1) adj. ASHTĀV. 1, 13. WEBER, RĀMAT. UP. 338. — 2) m. Abkürzung von अद्वैतानन्द WILSON, Sel. Works 1, 133. 137. 167. 190.

अद्वैतचन्द्रिका (1. अ० + च०) f. Titel zweier Schriften HALL 137. fgg.

अद्वैतचित्तामणि (1. अ० + चि०) m. Titel einer Schrift HALL 79.

अद्वैतज्ञानसर्वस्व (1. अ० - ज्ञान + स०) n. desgl. HALL 111.

अद्वैतदीपिका (1. अ० + दी०) f. desgl. HALL 137. Verz. d. Oxf. H. 227, a, 23. °विवरण HALL 138.

अद्वैतमार्ग (1. अ० + म०) m. desgl. HALL 102. °व्याख्या ebend.

अद्वैतत्र्यात्मा (1. अ० - त्र + त्र०) n. desgl. Verz. d. Oxf. H. 226, b, No. 353.

अद्वैतसिद्धि (1. अ० + सि०) f. desgl. HALL 109. 137. Verz. d. Oxf. H. 226, b, No. 353.

अद्वैताचार्य (अद्वैत + आ०) m. N. pr. = अद्वैतानन्द WILSON. Sel. Works 1, 134.

अद्वैतानन्द m. 1) die Wonne über die monistische Anschauung Verz. d. Oxf. H. 222, b, 38. Vgl. अद्वैतप्रभानन्दात्मन् WEBER, RĀMAT. UP. 330. — 2) N. pr. HALL 89. 101. Verz. d. Oxf. H. 226, a, No. 352. °यति HALL 109. °सरस्वती 96.

अद्वैतामृत (1. अद्वैत + अ०) n. Titel einer Schrift HALL 141.

अधःक्रिया (अधस् + क्रि०) f. Erniedrigung, Geringschätzung KIR. 2, 47.

अधःखन (अधस् + ख०) n. das Untergraben Spr. 590.

अधःपात (अधस् + पात) m. ein Fall nach unten (eig. und übertr.) V. Theil.

Spr. 4202.

अधःपातन (अधस् + पा०) n. das Fällen (in der Chemie) Verz. d. Oxf. H. 320, a, 18.

अधःपाद PANÉAT. 163, 16 schlechte Lesart für अध्यपाद der halbe Fuss. Fusspitze.

अधःप्राङ्गायिन् unregelmässige Form für अधःप्राक्शायिन्; vgl. u. प्राङ्गायत.

अधर् 1) d) e) zu vereinigen, die Bed. ist unterliegend im Process; vgl. noch HALĀJ. 2, 209. — 2) b) nach VIKR. 130 füge hinzu KUMĀRAS. 3, 9.

अधरकाठ m. der untere —, hintere Theil der Kehle AV. PRÄT. 1, 19. अधराच् Z. 3 lies 5, 22, 2 st. 5, 22, 1.

अधरात् (so zu lesen).

अधरीका॒, अशेषकी॒र्ति किल कामयेनार्थशभिरुचैरधरीचकार Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 7, Cl. 21.

अधरेण unterhalb, mit dem ablat.: द्वै चास्य विएडावधरेण कपठात् MBH. 3, 10033.

अधरेण zu streichen und u. 3. अय zu vergleichen.

अधरेतर P. 2, 4, 12. 1) a) unterliegend und gewinnend (im Process, im Streit): राज्ञः समक्षमेवावयोरधरेतरयोर्यक्षिर्भविष्यति wer von uns Recht und wer Unrecht hat MĀLĀV. 10, 12.

अधरौष्ण n. Unterlippe AV. PRÄT. 1, 25. — Vgl. श्रोष्ण.

अधर्म 1) füge noch Schuld hinzu. Sp. 140, Z. 4 ist अधर्मज M. 8, 59 zu streichen, da dieses in 3. अ + ध० zu zerlegen ist. अधर्म personifiziert WILSON, Sel. Works 4, 246.

अधःशायिन् (अधस् + शा०) adj. auf dem Erdboden schlafend ĀGY. GRU. 1, 8, 10.

अधस् 1) a) Z. 6 schalte ĀṄKU. GRU. 4, 7, 6. PRÄT. GRU. 1, 9, 8. vor M. 11, 224. ein. — b) अधः कृतस्यायि तननपातो नायः शिखा याति कदाचिदेव Spr. 391. तपः शरीरैः कठिनैरुपार्दितं तपस्विनां हूरमधश्चकार सः so v. a. übertreffen KUMĀRAS. 5, 29. — 2) b) ज्ञातिर्यात् रसातलं गुणगणास्तस्याययो गच्छताम् Spr. 963. — e) WEBER, RĀMAT. UP. 300. 321.

अधस्तन vorangehend (in einem Buche) Schol. zu VS. PRÄT. 1, 85. 4. 131. 173. 178. 194.

1. अधि 1) adv. in hohem Grade (= अधिकम् Schol.): अधि पुण्यज्ञनस्त्रीणा मुङ्गरूप्यथपन्मनः BHĀG. P. 4, 6, 30. — 2) a) पात्रोनिधिर्मधि पायो वितरसि पायोदि Spr. 4328. in: जातो अयं मथुरामधि (vgl. अधिवेश) HARIV. 3883 (die neuere Ausg. hat eine ganz andere Lesart). Z. 4 ist जायेत st. जायते zu lesen. — c) a) पोजनादधि so v. a. ein Joǵana in der Höhe MBH. 2, 619 (पोजनादधि die neuere Ausg.). — γ) Z. 3 lies 11, 8, 1 st. 11, 10, 1. — δ) धनादर्मः प्रभवति शैलादधि (Conj. für अभि) नदीया Spr. 4390. आमुरादधि संभूता धर्मात् MBH. 13, 2476. — ε) das letzte Beispiel gehört zu δ) γ). — d) a) सर्वत्रै अयि über tausend ĀṄ. BA. 4, 5, 8, 14. — e) mit genet. nach (zeitlich): जन्मनो अये अयि vor und nach der Geburt AIT. UP. 4, 3. — f) am Ende eines comp. über (der Zahl nach): सर्वत्रादधिक्लोदय BHĀG. P. 7, 14, 33. सर्वत्रगुणामधिकस्य फलस्य उद्योपस्मात्स Schol.

अधिक 1) d) अक्षेत्र विषादप्याधिका॒: स्त्रियः रक्तविमानिता॒: schlimmer als Gift KATHĀS. 49, 153. उदारचरितात्यागी पाचितः कृपयोऽधिकः ein 61*